

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **M. T.**, bytem O., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.1.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.1.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.11.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 30.1.2017 doplněnou dne 8.2.2017 k výzvě soudu, požádala žalobkyně o přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 29.11.2016 č.j. X, protože posudkový lékař podrobně nezkoumal její zdravotní stav, který dle tabulek poklesl o 20 %, ovšem ona se tak v běžném životě necítí, proto požadovala posouzení zdravotního stavu. Z obsahu žaloby je zřejmé, že s napadeným rozhodnutím žalované žalobkyně nesouhlasí, tudíž požaduje jeho zrušení. (*K výzvě soudu připojila kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 29.11.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.7.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o

invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 30.6.2016 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.11.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 24.11.2016 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. B, položce 4a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%; míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky měněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.6.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 24.11.2016 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. B, položce 4a) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost o 10%; lékař OSSZ zvýšil podle § 3 odst. 1 vyhlášky tuto hodnotu o 10% na celkových 20% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, avšak lékař ČSSZ neshledal podmínky pro toto zvýšení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.3.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., setrvala na svém rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.11.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 1.12.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění*. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 5.5.2017 za účasti žalobkyně i odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly XIV., odd. B, položky 4a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je endometrióza těžkého stupně - funkční poruchy související s bolestivou symptomatologií, poruchy mikce (urgence, nykturie, polakisurie). PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary a ČSSZ pokud se týká hodnocení poklesu pracovní schopnosti, ale také neshledala

důvod pro použití § 3 odst. 1 (z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění závažné funkční postižení) či § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Dle komise není žalobkyně schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehčí práce v příznivém klimatu, práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 30.5.2017 setrvala na podané žalobě, podrobně se vyjádřila k průběhu svého zaměstnání i k aktuálnímu zdravotnímu stavu a schopnosti vykonávat práci; je vedena v evidenci Úřadu práce a nyní pracuje na brigádě jako prodavačka v bufetu. Závěrem se žalobkyně omluvila z účasti na jednání před soudem.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 21.7.2017 doplňující posudek za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v němž uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 5.5.2017 s tím, že doplnění pracovní anamnézy nemá posudkový význam, neboť nadále je žalobkyně posuzována jako administrativní pracovnice - má středoškolské vzdělání s maturitou. Za nejvíce invalidizující onemocnění byla považována endometrióza, jak žalobkyně požaduje a také následky kastrace (jak nazývá žalobkyně hysterektomií s adnexektomií). Hodnoceno jako endometrióza těžkého stupně - funkční poruchy související s bolestivou symptomatologií, poruchy mikce (*urgence, nykturie, polakisurie*), kde je pokles pracovní schopnosti stanoven 10%. Pokud dojde ke zhoršení zdravotního stavu, je to stav opravňující nárok na dočasnou pracovní neschopnost. Vzhledem k tomu, že je pokles pracovní schopnosti hodnocen 10%, je pracovní schopnost omezena, obecná rekomandace je uvedena v posudku. PK MPSV není oprávněna vyjadřovat se ke konkrétnímu povolání, ale stanovuje obecná omezení; dále komise uvedla, že žalobkyně má možnost zažádat si o statut osoby zdravotně znevýhodněné. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 17.8.2017 se žalobkyně nezúčastnila (*neúčast omluvila*) a přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise a jeho doplnění, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v*

důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány pouze lékařem OSSZ, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 29.11.2016*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Pokud u žalobkyně dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (*prvního až třetího stupně*) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Posudkoví lékaři jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 29.11.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 5.5.2017, který byl doplněn po jednání konaném dne 21.7.2017, vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.7.2016, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i míru poklesu pracovní schopnosti zcela shodně s tou výjimkou, že lékař OSSZ shledal důvod ke zvýšení míry poklesu o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, jak uvedeno shora. Přiznaná 10% a dle lékaře OSSZ 20% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.11.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 8.6.2016.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. srpna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně